

ŻYCIE EWANGELIA

XXV NIEDZIELA ZWYKŁA, *C* Łk 16,1-13 * 18.09.2022

(579)

(Wersja krótsza) Jezus powiedział do uczniów: «Kto w bardzo małej sprawie jest wierny, ten i w wielkiej będzie wierny; a kto w bardzo małej sprawie jest nieuczciwy, ten i w wielkiej nieuczciwy będzie. Jeśli więc w zarządzaniu niegodziwą mamoną nie okazaliście się wierni, to kto wam prawdziwe dobro powierzy? Jeśli w zarządzaniu cudzym dobrem nie okazaliście się wierni, to któż wam da wasze? Żaden sługa nie może dwom panom służyć. Gdyż albo jednego będzie nienawidził, a drugiego miłował; albo z tamtym będzie trzymał, a tym wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie!»

Każda schizofrenia w naszym życiu nie jest dobra dla naszego zdrowia duchowego, psychicznego, a w końcu też i fizycznego. Powinniśmy zatem żyć w zgodzie z tym, co się mówi i jak się postępuje. Niestety, nasza ludzka grzeszność bierze często "górkę" i wikłamy się w różnego rodzaju konflikty, które nie tylko nam nie służą, ale też i ludziom, którzy żyją wokół nas... Jezus wzywa nas, abyśmy byli w naszym postępowaniu prości i autentyczni. Tylko w ten sposób możemy swoim życie ubogacać tych, którzy są wokół nas. Co nie oznacza, że jesteśmy doskonali. Jezus wie o tym, że nie raz trzeba się przewrócić, aby na własnych błędach budować królestwo Boga na ziemi. Nie możemy się zniechęcać nawet wtedy, gdy ludzka krytyka zabija w nas ostatnie tchnienie życia...

ZADANIE NA TYDZIEŃ

Do przemyślenia: Dlaczego "rozdwójenie" duchowe jest dla nas nie dobre? Dlaczego popadamy w konflikty? Jak uczyć się na własnych i czyichś błędach?

Do wykonania: Codziennie będę stawiał sobie pytanie, czy jestem uczciwy wobec Boga i ludzi.

KALENDARZ LITURGICZNY

19.09 (poniedziałek) Wspomnienie św. Januarego, biskupa i męczennika

Januariusz urodził się pod koniec III wieku w Neapolu albo w Benewencie, gdzie był biskupem. W czasie prześladowań w 303 roku został skazany na pożarcie przez lwy, ale zwierzęta go oszczędziły. Został wówczas wrzucony do pieca, z którego wyszedł bez szwanku, ostatecznie ścięto go niedaleko Puteoli. Jego krew zebrano i przechowano w dwóch ampułkach. Kult Januarego jest potwierdzony od V wieku. Obserwacja i interpretacja „Cudu krwi”. Zjawisko to nie zawsze przebiega w taki sam sposób. Według obserwatorów niekiedy ciecz zawarta w ampułce rozpuszczając się zmienia swoją objętość. Bywa, że pęcznieje i wypełnia cały pojemnik, innym razem zajmuje mniejszą przestrzeń. Również kolor ma ulegać zmianom od jaskrawej do ciemnej lub brudnożółtej czerwieni. Różny jest także czas przechodzenia ze stanu stałego w ciekły. Bywa, że następuje to w jednym momencie, innym razem proces

ten trwa kilka minut lub cały dzień. Podobnie ma być z krzepnięciem.

20.09 (wtorek) Wsp. męczenników Andrzeja Kim Taegon, prezbitera i Towarzyszy

Urodził się w rodzinie katolików. Jego pradziadek Pius Kim Jin-hu z powodu wiary spędził ponad 10 lat w więzieniu gdzie zmarł, a jego ojciec Ignacy Kim Che-jun zginął w czasie prześladowań w 1839 r. Gdy Andrzej Kim Tae-gŏn był dzieckiem jego rodzina przeniosła się do Kolbaemasil w prowincji Gyeonggi, ażeby uniknąć prześladowań. Andrzej Kim Tae-gŏn był człowiekiem głębokiej wiary. Uczył się w seminarium w Makau w Chinach, dokąd przybył w 1837 r. 17 sierpnia 1845 r. w Szanghaju przyjął święcenia kapłańskie jako pierwszy ksiądz pochodzenia koreańskiego. W końcu sierpnia powrócił do Korei łodzią razem z biskupem Farreolem i ojcem Daveluy (późniejszym biskupem i męczennikiem). Przez pewien czas pomagał biskupowi Farreol, następnie powrócił do swojej rodzinnej miejscowości, gdzie nauczał mieszkających tam katolików. Na początku 1846 r. biskup wezwał go do Seulu. Z jego polecenia próbował wynająć chińskich rybaków z wyspy Yeonpyeong do przewiezienia francuskich misjonarzy z Chin do Korei. 5 czerwca 1846 r. został aresztowany na wyspie i przewieziony do głównego więzienia w Seulu. Po torturach ścięto go w Saenamteo niedaleko Seulu 16 września 1846 r. Beatyfikowany 5 lipca 1925 r. przez Piusa XI, kanonizowany 6 maja 1984 r. przez Jana Pawła II w grupie 103 męczenników koreańskich.

21.09 (środa) Święto św. Mateusza, apostoła i ewangelisty

Mateusz dla chrześcijan jest przede wszystkim autorem niezwykle ważnej Ewangelii Nowego Testamentu, bowiem to dla nich, ale i dla nawróconych Żydów, napisał swe dzieło. Zawiera się w nim myśl przewodnia, mianowicie iż Jezus jest Synem Bożym, Mesjaszem, natomiast Kościół to królestwo Boże na Ziemi. Mateusz według źródeł poniósł męczeńską śmierć w Etiopii, według innych zaś w Persji, będąc ścięty przez kata mieczem. Cerkiewna historiografia jest tu kluczowa, ponieważ podaje jako datę śmierci Mateusza rok 60, chociaż jest ona pewnie przybliżona.

23.09 (piątek) Wspomnienie św. Pio z Pietrelciny, prezbitera

Ojciec Pio, czyli Francesco Forgione, urodził się 25 maja 1887 roku w miejscowości Pietrelcina, w południowych Włoszech. Miał już w wieku kilku lat wizje piekła. W wieku kilkunastu lat rozchorował się fizycznie pod wpływem trudnych psychicznych doznań. Został zakonnym bratem Pio z Pietrelciny, ponieważ podjął nowicjat. 27 stycznia 1907 roku złożył wieczyste śluby zakonne. W 1903 święcenia kapłańskie. Uniknąwszy służby wojskowej, a to za sprawą stanu zdrowia, w lipcu 1916 roku Ojciec Pio przybył do klasztoru w San Giovanni Rotondo, gdzie przebywał do samej śmierci. Dwa lata później został stygmatykiem, z wyraźnymi ranami na ciele. W relacjach i źródłach mowa o jego niesłychanym cierpieniu, ale i stoickim spokoju, z jakim przyjmował ciężar stygmatów. Świadkowie zaświadczać po dziś dzień, że był człowiekiem skromnym oraz, jak na swe przeżycia, dość pogodnym. Odbывało się to mimo naukowych analiz, którym został poddany. W efekcie jednak sama Kongregacja nie stwierdziła w śladach Ojca Pio czynników nadprzyrodzonych, natomiast nakazała ograniczyć kontakty zakonnika ze światem. Tymczasem ludność chciała by Ojciec Pio odprawiał mszę, czego Kongregacja wołała uniknąć. Umarł 23 września 1968 roku, o 2.30 rano, w wieku 81 lat. Pożegnanie Ojca Pio odbyło się w obecności tłumów wiernych, dla których odprawiał regularnie mszę, świętą.